

ગમસ્કાર ગાંધીનગર

પમરાટ

“જે સેવામાં આનંદ નથી મળતો તે નથી સેવકને ફળતી, નથી સેવને ભાવતી.. જે સેવામાં આનંદ મળે છે તે સેવા આગળ એશારારામ કે ધનોપાર્જન છત્યાદી પ્રવૃત્તિ તુચ્છ લાગે છે..”

- મો.ક.ગાંધી
("સત્યના પ્રયોગો")

પાયેય

- રમેશ કાક

સેવાનો આનંદ...

સેવાના ભાવ પોતાનું જીવન સમર્પિત કરી? દીદું હોય એવા ગાંધીવાદી ઓ આપણા સમાજનું ગોરવ છે.. પૂજ્ય રવિશંકર મહારાજ આવા જ એક? ઉચ્ચ કાંતિના સંત હતા.. ગુજરાતમાં એ મુઠી ગોધેરા માનવી"તરીકે ઓળખાય છે.. અમનું જીવન લોકદ્વારાણના કાળો માટે સમર્પિત હુંએ એ દરરોજ ઉલાડા પગે કીસથી વાલાનું ડિલોમેટર ચાલીને ગામાડાઓમાં લોકશિકાણ માટે ફરતા.. ઊરાકમાં એક ટંક કોરી ખીચડી જાતે જ રંધીને જમતા.. જ્ઞાતે વધેલી ખાદીનું કંપાં પહેલાં.. એ જીવતા જગતા સંત હતા.. એમના પારમાર્થિક જીવનનો મંગ હતો.. "ધારાધાર થઈએ"

રવિશંકર મહારાજ જેવા માણસો જગતમાં દુર્લભ હોય છે.. આજીવન લોકસેવાનું કામ કરનારા મહારાજે ઢેરદેર માણસાઈના દીવા પ્રગતાચા હતા.. ગુજરાત રાજ્ય બન્ધુ ત્યારે એનું ઉદ્ઘાટન રવિશંકર મહારાજ કરેલું.. એમના સેવાકીય જીવનના અનેક પ્રસંગો છે.. જ્ઞાની પેટીને ખૂબ જ પ્રેરણા આપી શકે એવા છે.. એક પ્રસંગ ભૂધાન ચાટપણ દરમયાનનો છે.. એમાં મહારાજની લોકો ઉપર કેવી ગાંધ અસર હતી એનું અદભુત નિષ્પત્તા થયેલું છે.

બનાસકંઠા જિલ્લાના ભાલાર ગામના લોકોએ દાદાના આગમન પહેલાં હજારેક ઝપિયા તથા ૨૫ વિદ્યા જમીન ઉદ્ઘાટને રાખ્યાં હતાં.. એવી વિશેષ દાન મળતો એવી કોઈને કલ્પના નહીંદી. દાદા આવ્યા અને એમનું પ્રવચન પૂરું થયું, કે તરત એક સજ્જન છીલા થાય એક પણ એક પોતાનું જેણો બૂધાનમાં લાગાવાન લાગાવા. એમણે લગભગ ૪૮ વિદ્યા જમીની નોંધાવી છે. પછી દાદા તરક જરૂર જે લો જોલ્લા "દાદા મારું થયું" તથા આ બધી જમીનો ગીરો હતી. તે હું આજે ભૂદાનમાં આપું હું. આ જમીન એવી તે ખેડૂતોને મળે એવી મારી ઈચ્છા છે. વળી એ ખેડૂતો પણ જાણન નથી. જો એમને બણાતે ની ગોઢવા કરી એવી તો એમનો આત્મા બદ્ધ રાજુ થયે. એમને જાણ મારે મદદ કરવા મારા તરફની હું ૧૫ જાર ઝપિયા આપું હું" આત્મલું બોલીને એ બેસી ગાયા. જેમની જમીન ગીરો હતી એમણે આ વાત સાંસીની રાહિતનો શાસ લીધો. અને સાવારે વિતરણ પ્રસંગ જ્યારે એ ખેડૂતોને દાન લેખ સાથે ઝપિયા ૭૫૦ જાણ મારે મદદ આપવાની દાદા એ જહેરાત કરી, ત્યારે તો એ દાખાનાં હેણાં હંબથી નાચી ઉછ્વાસ..

સભામાં સારા એવા લોકો લેગા થઈ ગયા હતા.. સભાનું કામ પૂરું થાય આવ્યું હુંસું તંસીના આશ્વર્ય વચ્ચે પારિસેક વરસનો એક નયાવાન સભામાંથી ઉલો થઈ, દાદા પણ જઈન ડાલો રહ્યો. એ નામીઓ ડાંક, ખૂની ને દાંડિઓ હતો. આ ચુવાન દાદા પણ શા મારે જતો હોય? એ જાણવા સો લોકો ઉત્સુક હતા. એટામાં તો ફાળિયું ઉતારી એ ચુવાન રવિશંકર દાદા ના ચરણોમાં ટળી પડ્યો હોલ્લો "દાદા આશિષ આપો. આજથી હું દાર છું હું. આપી સભામાં તાણીઓના ગડગડાટથી એ ચુવાનને અભિનંદન આપ્યા. આવા અનેક પ્રસંગ રવિશંકર મહારાજના જીવન સાથે વણાવોએ છે.. રવિશંકર મહારાજ જેવા

દરિયા પાર શાકાહાર-વિગનના વર્ષોથી પ્રસાર કરતા 'વર્દ્ધ વિગન વિઝન'ના સ્થાપક એચ.કે. શાહ

અમેરિકાના ન્યૂ યૉર્ક-ન્યૂ જર્સીમાં વસતા હર્દિબાઈ ખુમંદબાઈ શાહ એચ.કે.શાહના ટૂંકા નાશો છે. તેઓ દરિયાપણ વર્ષોથી શાકાહારના અને હવે વિગન (દ્વાખાર પર નિષેધ)નો પ્રસાર કરી રહ્યા છે.

તેમની સમાજિક પ્રસાર કરે રહેલું છે. તેમની નામ ખુમંદબાઈ, ખુમં વતન વાલોડ, દીક્ષિણ વુજારાનમાં અવેલી વાલોડ રચાયામાં ખુમં, તેમની અભિયાને અનેક સમાજસેવકોની ભેટ ધરી છે. ધ્યાંખે ખુમંદબાઈ મુંબની ગયા હતા. તેમના પુરું હર્દિબાઈનું શિશ્ય મુંબની થયું, તેમને ઇલ્લક્ટ્રોનિક્સ વિષય સાથે બી.એ. કર્યું એ પછી તેઓ પણ સાથે ધ્યાંખે હુદ્દિયાના મોટાવાના દેશો સાથે ક્રોન્બાર થાલે, હર્દિબાઈએ પોતાના ધ્યાંખેમાં ૧૫૦૦થી વધુ વ્યક્તિને સીધી રોજગારી આપેલી.

ધ્યાંખ મારે જ તેઓ બંદનમાં ગયા. એ પછી અમેરિકા ગયા. વંડનમાં હતા ત્યારે બીજી લોજા આપેલી બાંધું. વંડનમાં હંતા ન્યારે પણ લોજા આપેલી બાંધું. ક્રોન્બારના પગલે પગલે હર્દિબાઈ દુનિયાના લગભગ લગભગ જે દશે કિર્યાદાર હર્દિબાઈ એ.

તેમે ભારતમાં સ્થાયી થયા માગતા હતા. અલખના, તલાકીલાન વડાન ઇન્દ્રિયા ગાંધીએ હશે ૧૭૭૫માં ભારતમાં કટોકીલી લાઠી આને તેમનું મન ખાડું થઈ ગયું. તેમને તરત નક્કી કર્યું કે ભારત કટોકીલી લાઠી આને તેમનું મન ખાડું થઈ ગયું. તેમને તરત નક્કી કર્યું કે ભારત દેશ છીયી દોયે છે. ભારત દેશનું ક્રોંભ ભવિષ્ય નથી. તેમને ૧૮૭૭માં ભારત છીયું અને અમેરિકા સ્થાયી થયા.

ખૂબ ક્રમયા, કમાત્તાં કટોકીલી જ સમાજિક પ્રવૃત્તિઓ કરવા લાગ્યા હતા.

તેઓ અભિયાને અપાર્કારના જાનમાં ખૂબ માને. ગાંધીવિચાર પણ તેમને ખૂબ ગમે. જ્યારે તેમણે ખૂબનું કેવી કાર્યાનું કર્યું કે એટો સ્પેચિયલ પણ હોય છે. ક્રોન્બાર દર્શકો પગલે પગલે હર્દિબાઈ દુનિયાના લગભગ જે દશે કિર્યાદાર હર્દિબાઈ એ.

તેમે ભારતમાં સ્થાયી થયા માગતા હતા. અલખના, તલાકીલાન વડાન ઇન્દ્રિયા ગાંધીએ હશે ૧૭૭૫માં ભારતમાં કટોકીલી લાઠી આને તેમનું મન ખાડું થઈ ગયું. તેમને તરત નક્કી કર્યું કે ભારત કટોકીલી લાઠી આને તેમનું મન ખાડું થઈ ગયું. તેમને તરત નક્કી કર્યું કે ભારત દેશ છીયી દોયે છે. ભારત દેશનું ક્રોંભ ભવિષ્ય નથી. તેમને ૧૮૭૭માં ભારત છીયું અને અમેરિકા સ્થાયી થયા.

ખૂબ ક્રમયા, કમાત્તાં કટોકીલી જ સમાજિક પ્રવૃત્તિઓ કરવા લાગ્યા હતા.

તેઓ અભિયાને અપાર્કારના જાનમાં ખૂબ માને. ગાંધીવિચાર પણ તેમને ખૂબ ગમે. જ્યારે તેમણે ખૂબનું કેવી કાર્યાનું કર્યું કે એટો સ્પેચિયલ પણ હોય છે. ક્રોન્બાર દર્શકો પગલે પગલે હર્દિબાઈ દુનિયાના લગભગ જે દશે કિર્યાદાર હર્દિબાઈ એ.

તેમે ભારતમાં સ્થાયી થયા માગતા હતા. અલખના, તલાકીલાન વડાન ઇન્